

կսկիծ մը զգացի յիս, մտածելով որ գուցէ հարցմամբս անոր անդորրութիւնը խռովեր էի, անցեալ դառնութեան մը յիշատակը անոր մտացը մէջ զարթուցանելով:

— Գուցէ հարցմունքս քեզ վիշտ կը բերէ ձերուկ, ըսի անոր:

— Ի՛հ, ոչ, պատասխանեց տխրութեամբ ծերն. պէտք չկայ որ հարցմունքդ սրտիս մէջ ցաւ մը նորոգէ: Այս խաչն որ կը տեսնես՝ շատ տարիներէ ՚ի վեր սիրտս տակը թաղած է. միայն ատոր մէկ հայեցողածք մը բաւական է բոլոր անցեալ դառնութիւնս նորոգելու:

— Ուրեմն, ըսի, թէ այդպէս է, այդ խաչը մեծ արկածի մը յիշատակարան ըլլալու է:

— Ի՛հ, այո. և այնպիսի դառն արկածի մը՝ որ ոչ երբեք կը հնանայ:

— Ո՞ր դիտէ, համարձակեցայ ըսելու. գուցէ տարածամ մահու մը ակնարկութիւն մըն է:

Այո՛, պատասխանեց հառաչանքով, և աչքերն արցունքով լցուեցան:

— Ներէ, ըսի դարձեալ, ցաւակից հետաքրքրութեանս. գուցէ եղբօր մը կամ սիրելի զաւակի մը տարածամ մահն է որ կու լաս:

— Այո՛, պատասխանեց տխրութեամբ. այլ ոչ միայն սիրելի զաւակի մը, հապանաւ ողջոյն տանս և բոլոր բարօրութեանս անդարմանելի կորուստն է որ զիս այս ցաւոց վիճակը հասցուց: Բայց եթէ բարեւորտ հետաքրքրութիւնդ կ'ուզէ իմ ցաւի պատմութիւնս լսել, մտիկ ըրէ. գուցէ ցաւակցութիւնդ սրտիս դիւր մը բերէ:

Աչքերս իրեն ուղղած՝ լուռ և ուշադիր անոր պատմութեանը պատրաստուեցայ: Ծերը քիչ մը լռութեամբ գետինը նայելէն ետեւ, այսպէս սկսաւ ըսել.

Գիտես որ Մալամոքի ջրանցքին հանդիպակաց կողմը Սանրիէնօ խեղճ ձկնորսաց բնակատեղին է. զոր ոչ քաղաքի մը և ոչ գիւղատեղւոյ մը կրնամ նմանցնել. կղզւոյ մը դէպ ՚ի երկայնքը ետեւէ ետեւ շարուած աղբատին տուններ են, ողորմելի աղբատութեան մը բոյն: Չկայ ուրիշ ապրուստի միջոց՝ բայց եթէ ձկնորսութիւնը, որու շնորհիւ չմեռնելու չափ կ'ապրի մարդ: Եթէ երբեք հոն երթալու առիթ ունենաս, կը տեսնես որ կնիկէ ու տղէ զատ ուրիշ մարդու չես հանդիպիր. ծերք ու երիտասարդք շարունակ լճակը ձկնորսական զբաղանաց կը հանապազորդեն:

Արդ. ես ալ նոյն տեղւոյն ծնունդ եմ և մի և նոյն խեղճութեան արուեստին հետա-

մուտ էի յառաջ: Եթէ ճոխ մէկ մը չէի այն ատեն, այլ գոնէ Աստուծոյ օրհնութիւնը շարունակ տանս մէջ կը շրջէր:

Երեք որդւոց հայր ըլլալով, կը յուսայի թէ ձերութեանս մխթարութիւնը ապահոված էր: Աղբատութիւնը հեշտեաւ կը տարուի երբ խաղաղութիւնը տանը մէջ ըլլայ. և այդ խաղաղութիւնը որդւոցս խաղաղասէր բարութքը տանս երջանկութիւնն էր:

Հ. ՅԱՆՈՐՈՍ Վ. ԻՍԱՎԵՐՏԵՆՑ:

Կը շարունակուի:

ՀԻՆԳ ՇԱՐԱԹ ՕԳՍՊԱՐԿԻ ՄԷՋ

ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆ ԵՐԻՑ ԱՆԳԴԻԱՅԻՌՑ

ՅԱՓՐԻԿԷ:

(Տես երես 346:)

Եւ անմիջապէս վիկտորիան ճոյին կշիռքէն մեծագոյն ծանրութենէ մը թեթեւնալով, հարիւր յիսուն ոտք բարձրութեամբ օդուն մէջ բարձրացաւ:

Ճոյ ամուր մը սանդղին պլլուած կեցաւ, մինչդեռ ան օդուն մէջ կը ճօճար. յետոյ անբացատրելի ձև մը ընելով Արաբացւոց, գլուռնի մը պէս երազաբար մազլցեց ելաւ իր ընկերաց քովը, որ զինքը գրկերնին ընդունեցան:

Արաբացիք զարմացման ու կատաղութեւ աղաղակ մը փրցուցին: Փախըտ տականը օդու մէջէն յափշտակուեր էր ձեռքերնուն, ու վիկտորիան երազաբար կը հեռանար:

— Տէրս. Պարոն Տիք, կանչեց ճոյ:

Եւ իր այլալութենէն ընկճելով, ինքզինքը կորսնցուց, մինչդեռ քէննըտի ինքիրմէն դուրս ելած կը կանչէր:

— Աղատեցար, աղատեցար:

— Արդարեւ, կանչեց տղգորը, որ նորէն իր անայլայլակ անդորրութիւնը ստացեր էր:

Ճոյ գրեթէ մերկ էր. այն արիւնոտած թևերը, այն վէրքով լի մարմինը, ամեն բան միով բանիւ կը վկայէր անոր կրած,

ներուն, Տղբդորն անոր վէրքերը պատեց ու վրանին տակը հանգչեցուց զինքը :

Քիչ մը ետքը ճոյ զգաստացաւ, դաւաթ մը օղի խնդրեց, զոր տղբդորը օգտակար դատելով՝ տուաւ, որովհետեւ ճոյ ուրիշ մարդոց պէս դարմանուելու մարդ չէր: Խմելէն ետքը ճոյ իր երկու ընկերաց ձեռքը սեղմեց, ինզինքը պատրաստ ցուցընելով իր դէպքերը պատմելու:

Սակայն թոյլ չտուին իրեն խօսելու, որով նորէն խորին քնոյ մէջ ինկաւ, որու մեծապէս կարօտ կ'երևնար:

Վիկտորիան այն ատեն խոտոր գծով դէպ 'ի արեւմուտք կը դիմէր: Սաստիկ հովու մը քշելովը, մորկէն կործանած կամ արմատաքի խլած արմաւենեաց վրայէն, նորէն փշուտ անապատին սահմանը տեսաւ: Եւ յետ ճոյին յափշտակուելուն, երկու հարիւր մղոն միջոց քալելէն ետեւ, իրիկուան դէմ լայնութեան տասներորդ աստիճանը անցաւ:

ԳԼՈՒԽ ԼԵ.

Արեւմտից մամբան. — ճոյ կ'արքըննայ. — իր պնդազոյստրիանը. — ճոյին պատմութեան վերջը. — Դաձնպէլ. — Քեննրտիի անհանգստութիւնները. — Դեպ 'ի հիւսիս չուելը. — Աղատեսի մօտ գիշեր մը:

Գիշերանց հովը իր ցորեկուան սաստկութիւնը կորսնցուց, և վիկտորիան մեծ մոլաթղենուոյ մը գագաթը հանգիստ դադարեցաւ. տղբդորն ու Քեննրտի ետեւէ ետեւ կարգաւ հսկեցին, մինչդեռ ճոյ անդորրաբար քսանուչորս ժամ միակերպ քուն եղաւ:

— Ահա այս է այն դարմանը որու պէտք ունի, ըսաւ Ֆէրկըսըն. բնութիւնը հոգ կը տանի զինքը առողջացնելու:

Օրուան ծագելովը հոգն ալ բաւական սաստկացաւ, այլ անկարգ շունչով. մերթ յանկարծուստ դէպ 'ի հիւսիս կը շնչէր, մերթ 'ի հարաւ. բայց հուսկ ուրեմն վիկտորիան դէպ 'ի արեւմուտք քշուեցաւ:

Տղբդորը աշխարհագրութիւնը ձեռք առած Տամբրդուի թագաւորութեան

երկիրը ճանչցաւ որու գետինը թէպէտ անհարթ այլ շատ արգաւանդ է. բազմաթիւ գիւղօրէից հիւղերն՝ երկայն եղէգներով շինած են, զորոնք աւսկլէպիաւսի ճիւղերով կը հիւսնեն. մշակեալ դաշտերու մէջ գետնէն քիչ մը բարձր շինած տախտակամածներու վրայ ցորենի բարդերը դիզած էր, որպէս զի մըկանց ու մրջմանց ապականութենէն ազատ պահուին:

Շուտ մը Զինտեր քաղաքը հասան, որ դիւրաւ կը ճանչցուի իր մեծ հրապարակովը, ուր գլխապարտութիւնը կը գործադրուին. մէջ տեղը մահու ծառը տնկուած կայ. դահիճն անոր ոտքը կը հսկէ, և ով որ ծառին չքին տակէն անցնի, մէկէն կը կախուի:

Քեննրտի ուղղեցոյցը դիտելով, չկըրցաւ խօսքը զսպել:

— Ահա նորէն հիւսիսի ճամբովը կը սկսինք երթալ, ըսաւ:

— Ի՞նչ փոյթ. եթէ զմեզ Դամպուր, դու տանի չցաւինք պիտոր, երբեք լաւագոյն ճամբորդութիւն մը ասկէ լաւագոյն պարագաներով զուլի տարուած պիտոր չըլլայ...

— Եւ ոչ լաւագոյն առողջութեամբ, ըսաւ ճոյ, որ իր բոլորովին զուարթ ու գեղեցիկ երեսը վրանին վարագոյրին մէջէն կը ցուցնէր:

— Ահա մեր կտրիճ բարեկամը, կանչեց որսորդը, մեր ազատիչը: Ի՞նչպէս կը զգաս:

— Շատ բնական, պարոն Քեննրտի, շատ բնական. երբեք այսպէս աղէկ եղած չեմ:

Չկայ մէկու մը օգտակարագոյն բան, քան զբօսանայ ճանապարհորդութիւն մը, որմէն առաջ Չատին մէջ բաղնիք մը ըրած ըլլայ. անանկ չէ տէրս:

— Ազնուասիրտ, պատասխանեց Ֆէրկըսըն, ձեռքը սեղմելով: Ո՛րչափ անձկութիւն ու վիշտ պատճառեցիր մեզի:

— Շատ աղէկ. բայց դուք ալ կը կարծէք որ ես ձեր վիճակին վրայ հանգիստ էի: Կրնաք պարծիլ որ ինծի մեծ երկիւղ մը տուած ըլլաք:

— Ոչ երբեք իրարու միտքը պիտոր հասկընանք, ճոյ, եթէ դու իրը այդպէս կը հասկընաս :

— Կը տեսնեմ որ իր անկումը զինքը չուզէր, ըսաւ Գէննըտի :

— Քու անձնուրացութիւնդ գերադոյն բան մը եղաւ, տղաս, և զմեզ աղատեց, որովհետեւ վիկտորիան լիճը կը կործանէր. ուր մէյ մը որ իյնար, ալ ոչ ոք կարենար պիտոր զան անկէ հանելու :

— Բայց եթէ իմանձնուրացութիւնս, ինչպէս կը հաճիք կոչելու իմ գլխաթաւ կործանումս, զձեզ աղատեց, միթէ զիս ալ նմանապէս չաղատեց, որովհետեւ ահա իրեքս ալ ողջ առողջ հոս ենք : Հետեւաբար այս ամեն բանի մէջ զիրար մեղադրելու բան մը չունինք :

— Այս մանչուս հետ ոչ երբեք կարենանք պիտոր մէկզմէկ հասկընալ, ըսաւ որսորդը :

— Մէկզմէկ հասկընալու լաւագոյն միջոցը, ըսաւ ճոյ, մէյ մըն ալ ասոր վրայ չխօսին է. եղածը եղած է : Գէշ աղէկ նորէն անոր դառնալ կարելի չէ :

— Պնդազըւիս, կանչեց տղոգորը ծիծաղելով : Գոնէ պատմութիւնդ մեզի կը զուրցես անշուշտ :

— Եթէ ձեզի ախորժելի է : Սակայն առաջ այս գիրացուցած սագը կ'ուզեմ կատարեալ եփած պատրաստել, որովհետեւ կը տեսնեմ որ Պարոն Տիք իր ժամանակը չէ վատնած :

— Ուզածդ ըրէ, ճոյ :

— Շատ աղէկ. տեսնեմք ինչպէս այդ ափրիկեան վայրի որսը եւրոպական ստամոքսի մը կը յարմարի :

Սագը շուտ մը բոցարծարծին բոցին վրայ խորովեցաւ, քիչ մը ետքը լափուեցաւ : ճոյ իր աղէկ կտորն առաւ, ինչպէս մէկ մը որ շատ օրէ 'ի վեր կերակուր կերած չէր. չայն և կրկն խմելէն յետոյ, իր գլխուն անցածները ընկերներուն հաղորդեց. սիրտը ելած կերպով խօսեցաւ, թէպէտ միշտ եղածներն իր սովորական փիլիսոփայութեամբը նկատելով : Տղոգորը չկարենալով ինքզինքը զսպել, շատ անգամ անոր ձեռքը սեղ-

մեց, տեսնելով ինչպէս այն պատուաւ. կան ծառայն աւելի տիրոջը փրկութիւնը փոյթ ունէր քան թէ իր անձին : Պի. տիսմաներուն կզղոյն ընկղմելուն նը. կատամբ, մեկնեց իրեն թէ ինչպէս այն դէպքը Չատ լճին վրայ ստէպ կը պատահէր :

Վերջապէս ճոյ իր պատմութիւնը շարունակելով, այն կէտին հասաւ, երբ ճահճին մէջ ընկղմած՝ յետին յուսահատութեան աղաղակ մը փրցուց :

— Ա'լ ինքզինքս կորսուած կը կարծէի, տէրս, և միայն զձեզ կը մտածէի, ջրին հետ սկսելով կռուիլ : Թէ ինչպէս, չեմ ըսեր ձեզի. հաստատուն միտքս դրած էի թոյլ չտամ որ ընկղմիմ, առանց աղատելու համար ամենայն ճիգն թափելու. երբ յանկարծ ինծմէ երկու քայլ անդին տեսնեմ, ինչ. նոր կտրած չուանի ծայր մը. յետին ճիգ մը կ'ընեմ, և գէշ աղէկ լարին կը հասնիմ. կը քաշեմ. այլ այն ամուր տեղը կը կենայ. քաշեմ ինքզինքս անով, և վերջապէս ցամաք կ'ելլեմ : Չուանին ծայրը խարիս մը կը գտնեմ... Ա'հ, տէրս. աղէկ իրաւունք ունիմ փրկութեան խարիս կոչելու զայն, եթէ ասոր մէջ անպատշաճ բան մը չես տեսներ : Այն խարիսսը կը ճանչնամ. վիկտորիայի խարիսս մըն է, և դուք այն տեղ գետինը ինձած էիք : Չուանին ուղղութիւնը կը բռնեմ, որ ձեր բռնած ուղղութիւնը կը ցուցնէր ինծի, և նոր ճիգն թափելէն յետոյ, այն տղամուտ ճահճէն դուրս կ'ելլեմ : Ուժս և արիւթիւնս նորէն ձեռք բերի, և դիչերուան մէկ մասը քայելով լճէն հեռացայ, ու վերջապէս անհուն անտառի մը եզերքը հասայ : Հոն չըջափակ միջոցի մը մէջ քանի մը ձիեր կ'արածէին, առանց չարիքէ մը կասկած ունենալու : Կեանքն ունի անանկ ատեններ որ ամեն մարդ կրնայ ձի հեծնալ, այնպէս չէ : Մտածելու ժամանակ չեմ կորսնցընել, այն չորքոտանեաց մէկին կռնակը կը ցատքեմ, և անմիջապէս դէպ 'ի հիւսիս յետին երազութեամբ կը սրանանք : Չեմ ուզեր ձեզի խօսք ընել այն քաղաքացի վրայ որ չեմ տեսած, և ոչ այն դի-

դից վրայ որոնց մօտենալու զգուշացայ, ոչ: Սերմանած դաշտերը կը կտրեմ, խիտ մացառուտքը կը ճեղքեմ, ցցապատ պատնէշները կ'անցնիմ, ձիս կը քշեմ, կը խրախուսեմ, կը տագնապեցընեմ միշտ. և վերջապէս մշակեալ երկիրներուն ծայրը կը հասնիմ: Շատ աղէկ առջևս անապատն ունիմ. և այդ ես ալ կ'ուզեմ. դիմացէս լաւ ևս կը տեսնեմ և կարելի եղածին չափ ալ հեռու կը ձգի աչքս: Կը յուսայի միշտ թէ վիկտորիան օդուն մէջ տարուբերելով ինծի կը սպասէր. այլ 'ի զուր:

Երեք ժամ ետքը անմտաբար Արաբացոց բանակետդի մը մէջ ինկայ: Ո՛վ, ինչպիսի որսորդութիւն...: Տես պարոն Գէննըտի, որսորդ մը որսորդութեան ինչըլլալը չգիտեր. եթէ ինքն ալ ան ձամբ որսորդութեան նպատակ եղած չըլլայ: Եւ սակայն եթէ կարելի է, իրեն խորհուրդ կու տամ որ այդ բանը չփորձէ: Զիս յոգնած գետինը կը փռուէր. Արաբացիք մօտանց զիս կը նեղեն. կը կռուիմ և Արաբացոյ մը ձիուն դաւալը կը ցատքեմ: Այն Արաբացիին դէմ ատենլով մը չունէի, և կը յուսամ թէ ինծի դէմ ոխ չի պահեր զինքը խղճելուս. սակայն զձեզ տեսած էի, և դուք մնացածը գիտէք: Վիկտորիան ետեւէս գալու փութաց. և դուք օդուն մէջէն զիս յափշտակեցիք, ինչպէս ձիաւոր մը գետնէն մատնի մը կը յափշտակէ: Իրաւունքը չունէի ձեր վրայ վստահութիւնս դնելու: Կը տեսնես, ուրեմն, պարոն Սամուէլ, ինչպէս պարզ է այս ամենը: Ասկէ աւելի բնական բան չկայ աշխարհիս վրայ: Պատրաստ եմ այս ամեն բանի նորէն ձեռք զարնելու, եթէ ձեզի կրնայ օգտակար ըլլալ: Եւ, միւս կողմանէ, տէրս, ինչպէս ձեզի կը զուրցէի, չափեր նորէն խօսք ընել ատոր վրայ:

— Պատուական, ճոյ, պատասխանեց տղքորը զգածեալ սրտով, չվրիպեցանք եթէ քու խելացիութեանդ ու ճարպկութեանդ վրայ յոյսերնիս դրինք:

— Է՛հ, պարոն. բաւական է որ մարդ դիպած պատահարներուն ետեւէ երթայ որ դործը յաջողցնէ: Ապահովագոյնը,

կը տեսնէք, ինչպէս կը պատահին՝ այնպէս ընդունին է:

Ճոյին այս պատմութեանս ատենը, գունտը երագաբար այն երկրին մեծ միջոց մը քալեր էր: Գէննըտի հորիզոնին վրայ կոյտ մը տնակներու նշանացի ցուցուց, որ քաղաքի մը երևոյթն ունէին: Տղքորն իր աշխարհացոյց տախտակը քննելով հասկըցաւ որ Տամերդուի Դաճեալէ արուարձանն էր:

— Հոս, ըսաւ, նորէն Պարթին ճամբան գտնելու եկք: Հոն տեղերն է որ իր Ռիչարտսըն և Օֆերվէկ երկու ընկերակիցներէն բաժնուեցաւ. առջինը Զինտերի ճամբով երթալու էր, երկրորդը Մարատիի ճամբով, և կը յիշէր որ այս երեք ճանապարհորդներէն Պարթը միայն կարող եղաւ նորէն Եւրոպայ դառնալու:

— Ուրեմն, ըսաւ որսորդը, աշխարհացոյց տախտակին վրայ վիկտորիան յիմ բռնած ճամբուն նայելով, ուղղակի դէպ 'ի հիւսիս կը քալենք:

— Այո՛, ուղղակի, սիրեցեալդ Տիք:

— Եւ այդ բանը զքեզ քիչ մը անհանգիստ չ'ըներ:

— Ինչո՞ւ համար:

— Որովհետեւ այդ ճամբան զմեզ դէպ 'ի Դրիբուլի կը տանի, և մեծ անապատին ալ վրայ:

— Է՛հ, այնչափ հեռի երթալու չենք, բարեկամ, գոնէ ես անանկ կը յուսամ:

— Հապա ո՞ւր միտքդ դրած ես դադարելու:

— Տեսնենք, հետաքրքրութիւն չունիս Դամպուզդուն տեսնելու:

— Դամպուզդուն:

— Անտարակոյս, ըսաւ ճոյ: Կարելի չէ Ափրիկէ ճանապարհորդութիւն մը ընել առանց Դամպուզդուն տեսնելու:

— Դուն հինգերորդ կամ վեցերորդ եւրոպացին ըլլալու ես որ այդ խորհրդաւոր քաղաքը կրցեր է տեսնել,

— Թող երթանք Դամպուզդուն:

— Թէ այդպէս է, թող եօթնևտասներորդ լայնութեան աստիճաններուն մէջտեղը հասնինք, և հոն յաջող հով

մը կը բնտուենք որ զմեզ դէպ 'ի արև-
մուտք քչէ :

— Աղէկ, պատասխանեց որսորդը .
այլ երկայն ճամբայ ունինք դեռ ևս
դէպ 'ի հիւսիս :

— Հարիւր յիսուն մղոն առ նուազն :

— Թէ այդպէս է, ըսաւ ֆէննըտի,
կ'ուզեմ քիչ մը քուն ըլլալ :

— Քնացիր, պարոն, պատասխանեց
ճոյ . դու իսկ, տէրս, պարոն ֆէննըտին
հետեւէ . պէտք է քնոյ հարկաւորութիւն
ունենաք, որովհետեւ անխորհրդաբար
ձեզի շատ հսկել տուի :

Որսորդը վրանին տակը փռուեցաւ .
Սակայն Ֆէրկըսըն, որ աշխատութենէն
անխոնջ էր, իր դիտողութեան տեղը
մնաց :

Երեք ժամ ետքը վիկտորիան վերջի
աստիճանի երազութեամբ մերկ ու կրա-
նիդային բարձր լեռներու շարքերով
քարուտ գետնէ մը կ'անցնէր . մէկ
քանի լեռանց առանձնացեալ կատարք
մինչև չորս հազար ոտք բարձրութիւն
ունէին . ընծուղութեամբ, անտիլոքք և ջայլա-
մունք, ակակիաներու, պատկառկաց,
սուռներու և արմաւենեաց անտառ-
ներու մէջ զարմանալի երազութեամբ
կ'ոստոստէին . անապատին ցամբութէն
ետքը բուսականութիւնը նորէն իր բար-
դաւաճ զարգացումը կը ստանար : Քէ-
լուաներուն երկիրն էր, որոնք երեսնին
բամբակեայ երիզով մը կը ծածկեն, ըստ
օրինակի Դուարեկներուն, որ իրենց
վտանգաւոր դրացիներն են :

Երեկոյեան ժամը տառնին, երկու
հարիւր յիսուն մղոն միջոց քաշելէն
ետեւ վիկտորիան մեծկակ քաղաքի մը
վրան կանկ առաւ . լուսնին լուսովը կա-
րելի էր անոր մէկ կիսով չափ կործա-
նած մաս մը տեսնել . մզկըթաց մէկ քա-
նի աշտարակք՝ լուսնին ճերմակ ճառա-
գայթի մը վրանին զարնելովը, ասդիս
անդին վեր կը տնկուէին . տղզորդ
աստեղաց բարձրութիւնը առաւ և հասկը-
ցաւ որ Աղատեսի լայնութեան տակը
կը գտնուէր :

Այս քաղաքը, որ երբեմն մեծ վա-
ճառականութեան մը կեդրոնն էր, կոր-

ծանուելու վիճակի մէջ էր այն ատեն որ
տղզորդ Պարթ անկէ անցնելու եղաւ :

Վիկտորիան այն մութին մէջէն տե-
սութեան տակը չիյնալով, գետինը ին-
չաւ Աղատեսէն երկու մղոն վեր, կո-
րեկով մշակեալ ընդարձակ դաշտի մը
մէջ : Գիշերը հանգիստ անցաւ, և ա-
ռաւոտեան ժամը երեքին ատենները
սկսաւ լուսնալ, մինչդեռ թեթեւ հողմ
մը զգունտը դէպ 'ի արևմուտք կը մղէր,
և նաև քիչ մըն ալ դէպ 'ի հարաւ :

Ֆէրկըսըն փութաց այդ գեղեցիկ
բաղդը ձեռքէ չկորսնցնելու : Շուտով
վեր բարձրացաւ, և արևու լուսաւոր
ճառագայթից երկայն հետքի մը մէջ
պատած ճամբան շարունակեց :

Կը շարունակուի :

ՀԱՅԻ ՊԱՏԱՌԻ ՄԸ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

ՄԱՐԴ

ՆԱԾԱԿ ԵՐԵՄՅԵՐՈՐԴ ՀԽԳԵՐՐՈՐԴ

(Տես երես 340 :)

Զկոչեք :

Շատ գիտուն կ'ըլլաս, աղջիկս, ո-
րով ինծի վախ մը կու դայ որ չըլլայ թէ
ձանձրութիւն տիրէ քեզի : Պզտիկութեա
ատենը չէի խնայեր ստուարաթղթով
չինած պզտի շներ ջախջախելու որ մէջը
ինչ բովանդակելնին տեսնեմ : Քեզի ալ
օգտակար է որ ինծի հետ կենդանեաց
ներսի դին դիտես . սակայն չեմ կրնար
չհասկընալ թէ ինչպէս այս ամեն բանե-
րը վերջապէս շատ կը դժուարանան, և
մինչդեռ ես պարզել կը ջանամ այն
և այլ դժուարութիւններն որ իրարու
ետեւ կը յաջորդեն, գրեթէ կը մոռնամ
թէ քեզի հետ կը խօսիմ : Բարեբաղդա-
բար ահա առիթ մը կը ներկայանայ :